

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 145/2023
30.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Обренчевић, адвокат у ... и ВВ из ..., против туженог „НИС“ а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Бранислав Грујић, адвокат у ..., ради утврђења ништавости анекса уговора о раду и поништаја анекса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4019/17 од 20.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 30. марта 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4019/17 од 20.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4019/17 од 20.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4019/17 од 20.05.2019. године, укинута је првостепена пресуда Трећег основног суда у Београду 2П1 1386/15 од 21.12.2016. године и решење истог суда 2П1 1386/15 од 20.06.2017. године, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је утврђено да су ништави анекси уговора о раду које су тужиоци закључили са туженим као послодавцем, и то: Анекс број 5. уговора о раду број ...-... од 01.06.2006. године закључен између тужиље АА и туженог, Анекс број 4. уговора о раду број ...-... од 01.06.2006. године закључен између тужиље ББ и туженог и Анекс број 5. уговора о раду број ...-... од 01.06.2006. године закључен између тужиоца ВВ и туженог, те је обавезан тужени да тужиљама АА и ББ на име трошкова парничног поступка исплати износ од 553.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и да тужиљама АА и ББ на име трошкова поступка по жалби исплати износ од 99.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побујаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужилаца за утврђење ништавости анекса уговора о раду којим су тужиоци распоређени на послове другог радног места. Ревидент у ревизији указује на постојање другачијих судских одлука у погледу оцене благовремености подношења тужбе. Међутим, закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 12.10.2021. године изражен је став да се у односу на уговор о раду и његове измене и допуне (анекс), може тражити утврђење ништавости из разлога које прописује Закон о раду, као и Закон о облигационим односима и да тужба за утврђење ништавости не застарева. Стога се тужба за ништавост одредаба анекса уговора о раду може поднети независно од рока за подношење тужбе у радном спору (члан 195. став 2.). Ревидент указује и на постојање другачијих судских одлука у погледу ове врсте спорова, међутим наведеним одлукама не доказује се постојање неуједначене судске праксе у истој чињенично – правној ситуацији, да би било потребно дозволити изјављену ревизију као посебну и о њој одлучивати ради уједначавања судске праксе. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведеног следи да не постоји неуједначеност судске праксе на начин на који се то указује ревизијом, нити има места разматрању правних питања у интересу равноправности грађана, с обзиром да се разлози утврђења ништавости разликују од случаја до случаја.

Из изнетих разлога је на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20, у даљем тексту ЗПП), и одлучио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора.

У конкретном случају се не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужиоци

тужбом траже заштиту права из радног односа. Предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ утврђење ништавости анекса уговора о раду и поништаја анекса, те је изјављена ревизија недозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

У овој врсти спора нема места ни примени опште одредбе члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП, јер према посебним одредбама Закона о парничном поступку које регулишу поступак у радним споровима ревизија према предмету спора није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила. Наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора, али не у споровима у којима према посебној одредби Закона о парничном поступку ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић